

DE BENDE VAN NIJVEL

INLEIDING

Wat voorziet het strafwetboek over “bende” en bendevorming?

Bendevorming valt uiteen in twee strafbare gedragingen:

het louter inrichten van een bende (art. 322 SwB.)

het louter lid zijn van een bende (art 324 SwB)

Het feit alleen dat men een vereniging opricht om bepaalde misdrijven te plegen of het feit dat men zich als persoon bij een dergelijke vereniging voegt, volstaat om strafbaar te zijn. Of reeds effectieve misdrijven zijn gepleegd, zoals een aanslag op personen of eigendommen, is irrelevant. Dit betekent dan ook dat de klassieke regelgeving inzake poging en strafbare deelneming uitgebreid wordt. Gewone voorbereidingshandelingen worden reeds strafbaar gesteld.

Er kan reeds sprake zijn van bendevorming bij 2 leden. Er dient dus geen minimum aantal leden te worden bereikt om van een dergelijke vereniging te spreken.

De vereniging moet wel georganiseerd zijn. Dit betekent niet noodzakelijk het bestaan van een hiërarchie, maar wel dat een voorafgaandelijke verdeling van de taken is gemaakt en dat bepaalde leden gespecialiseerd zijn in onderdelen van het te plegen misdrijf. Deze organisatie moet ook op bestendige wijze bestaan. Toevallige ontmoetingen of beperkte afspraken voorafgaandelijk aan het plegen van een misdrijf, volstaan dus niet om van een bende te spreken.

De bende moet het plegen van misdrijven (aanslagen) op personen of eigendommen als doel hebben. Het hoeven geen meerdere misdrijven te zijn: één gepland misdrijf volstaat.

In het geval van de “bende van Nijvel” is er sprake van verschillende misdrijven, van meerdere deelnemers, organisatoren, opdrachtgevers, uitvoerders, helpers, manipulators enz.

Hun activiteiten situeren zich volgens het Parket Generaal tussen de aanslag op de wapenhandel Dekaise en de aanslag te Aalst. Alles wat ervoor of erna geschiedde wordt niet in aanmerking genomen. Dit blijkt uit een mail die de heer H. Vernaillen, toen hij een aanvraag deed om zijn gezin te erkennen als bendeslachtoffer, ontving van het Federaal Parket met de volgende zin:

“Ik heb gepoogd om mij te informeren over jullie status in het dossier bij de PG Ignacio De La Serna en mijn collega Marianne Cappelle. Wij zijn ons zeer goed bewust van de penibele situatie waarin jullie verkeren maar beide collega's geven mij te kennen dat jullie niet als slachtoffers van het Bendeonderzoek, waarvoor de onderzoeksrechter momenteel gevat is, kunnen erkend worden gelet op de beslissingen die in het verleden genomen zijn met betrekking tot de feiten waarvan jullie slachtoffer werden”.

Welke die beslissingen zijn en door wie ze werden genomen werd niet vermeld!

Volgende diensten spelen een belangrijke rol in het ganse verhaal:

DEA – Drug Enforcement Administration

CIA – Central Intelligence Agency

BND – Bureau National de Drogues

BIC – Bureau d'Information Criminelle

BOB – Bewakings en Opsporings Brigade

Staatsveiligheid

SDRA – Service De Renseignements de l'Armée

Het is evident dat bepaalde zaken niet meer aan het licht mogen komen en er een omerta voor geldt. Dat alles blijkt duidelijk uit wat verder volgt.

DEEL I: CHANTAGE

Eurosystem Hospitalier (dossier 4982/79)

Het verhaal van de Bende van Nijvel begint bij het Eurosystem Hospitalier-schandaal. Eurosystem Hospitalier (ESH) is een consortium van Belgische bedrijven dat er op 14 juni 1976 in slaagt om een contract van 36 miljard Belgische frank in de wacht te slepen voor de bouw en de exploitatie van een ziekenhuiscomplex in Saoedi-Arabië. Een belangrijke factor in het tot stand komen van dit contract is de persoonlijke bemiddeling van de Belgische kroonprins

Albert, op dat moment de erevoorzitter van Belgische Dienst voor Buitenlandse Handel. Mede door zijn inspanningen slaagt ESH erin het project binnen te halen ten nadele van een Anglo-Amerikaans consortium.

Fortunato Israel

Om het contract binnen te halen doet ESH ook een beroep op Fortunato Habib Israel, een Egyptische luxe-prostitutuee met de Nederlandse nationaliteit die zich in 1968 in Brussel heeft gevestigd. Zij runt vanuit Brussel een internationaal netwerk van luxe-prostitutuees. Fortunato Israel, door iedereen "Tuna" genoemd, wordt door ESH aangeworven als directeur public relations. Haar voornaamste opdracht bij ESH bestaat erin om met haar meisjes de Saoedische prinsen ter wille te zijn, en dan vooral prins Abdullah bin Abdul Aziz, het hoofd van de Saoedische Nationale Wacht. Maar Tuna heeft ook nog een andere opdrachtgever. Zij werkt namelijk ook als agent voor de Mossad, de Israëliëse inlichtingendienst. De Mossad is vooral geïnteresseerd in het aanmaken van compromitterend beeldmateriaal van de Saoedische prinsen om deze daar dan later mee te kunnen chanteren. In samenwerking met de Amerikaanse inlichtingendienst CIA slagen ze erin om opnames te maken van de sexuele uitpattingen van de Saoedische prins Abdullah bin Abdul Aziz. Daarmee beschikken de Israëli's en de Amerikanen over een ideaal chantagemiddel om druk uit te oefenen op het Saoedische koningshuis. De compromitterende beelden die in het kader van ESH van de Saoedische hoogwaardigheidsbekleders worden gemaakt zullen voor tientallen jaren bepalend zijn voor de relaties tussen de Verenigde Staten en Saoedi-Arabië. Een van de eerste resultaten van dit chantagemiddel is dat de Belgen het contract voor het Saoedische ziekenhuiscomplex uiteindelijk toch nog verliezen aan de Amerikanen. Zelfs een reis van koning Boudewijn naar Saoedi-Arabië, vergezeld van ene Michel Pirkin (wapenhandelaar), mocht niet baten. Op 12 juli 1979 gaat ESH in vereffening en wordt het contract gegund aan het Anglo-Amerikaans consortium voor ongeveer het dubbele van de prijs.

Roze Balletten (dossier 38.66.4982/79)

Het chanteren van hooggeplaatsten met compromitterende beelden of ander materiaal is een ideale manier om invloed te verwerven. Na de Saoedi's is het nu de beurt aan de Belgen om in deze chantage-val te worden gelokt. Fortunato Israël zal nu ook worden aangezocht om met haar netwerk van call-girls sexfuiven voor Belgische hooggeplaatsten te organiseren. In eerste instantie zullen een aantal van de betrokkenen van de ESH-deal aan deze fuiven deelnemen. Deze sex -en drugsfuiven zullen later bekend staan als de Roze Balletten. De Roze Balletten vinden onder andere plaats op verschillende adressen in het Brussels, in Waals Brabant en ook in Knokke en dit meestal op een vrijdagavond. Onder de deelnemers bevinden zich onder andere voormalig minister van Defensie Paul Vanden

Boeynants (VDB), rijkswachtgeneraal Beaurir, minister Guy Mathot, ondernemers Ado Blaton en Charly De Pauw en vele andere bekenden, maar vooral ook de Belgische Prins Albert. De chantagefuiven zijn een waanzinnig succes voor de inlichtingendiensten. Initieel worden de feesten mee verzorgd door de callgirls van het Tuna-netwerk maar al snel wordt er aan een aantal van de deelnemers iets exclusievers voorgesteld. Er worden nu ook minderjarigen geleverd om aan de wensen van de balletgangers te voldoen. De chantage-val evolueert stilaan naar de natte droom van elke inlichtingendienst: foto's en videobeelden maken van hooggeplaatsten die sexuele betrekkingen hebben met minderjarigen. Christian Smets, commissaris bij de Belgische Staatsveiligheid, is ook op de sexfuiven aanwezig maar kan niet verhinderen dat buitenlandse inlichtingendiensten in het bezit komen van dergelijk compromitterend beeldmateriaal.

Februari 1977: CIA neemt het over.

Omdat er nu minderjarigen bij betrokken zijn beslist Fortunato Israël in februari 1977 om een stapje terug te zetten. De Mossad vindt het niet opportuun dat een van haar agentes te dicht betrokken zou zijn bij een pedofilieschandaal in een land waar een belangrijke Joodse gemeenschap leeft. Daarom komt Lydia Montaricourt in februari 1977 over vanuit Parijs om de zaken over te nemen. Lydia Montaricourt werkt in dienst van de CIA en was eerder ook betrokken bij het aanmaken van de chantagebeelden van de Saoedische prinsen. Ze neemt de klanten van Tuna over, haar flat, het telefoonnummer en een hele hoop contacten.

Bepaalde managers van ESH werden voor het gerecht gedaagd voor wanbeheer. De zaak duurde echter zo lang dat ze gesloten werd zonder vervolging. Tuna bekende dat ze een netwerk van prostituees gerund had, doch werd evenmin vervolgd. Ze verliet België en werd directiesecretaresse in Malta, van een bedrijf van Roger Boas. Lydia Montaricourt werd aangehouden. Tijdens een huiszoeking in haar appartement te Brussel op 19 februari 1979, werd een lijst van haar klanten gevonden, brieven en foto's van de "roze balletten" en 200.000 BEF.

De in beslaggenomen lijst van klanten was politiek dynamiet! Niet alleen Albert maar ook een "Beaurir" kwamen erin voor. Het telefoonnummer van Beaurir, Luitenant-Generaal en Commandant van de Rijkswacht, klopte met zijn privénummer thuis. Op een van de foto's erkenden de onderzoekers hun generaal naakt! De inbeslaggenomen lijsten en foto's van Montaricourt zijn op mysterieuze wijze op het parket verdwenen. De heer procureur AvD weet er vermoedelijk meer van.

Begin 1977 Beijer en Bouhouche.

Door het waanzinnige succes van de Roze Balletten beslissen de Mossad en de CIA twee gemengde inlichtingencellen op te richten die dit dossier samen moet bewaken. Voor de Mossad zal Robert Beijer deel uitmaken van deze cel. Beijer is de zoon van een Belgische moeder en Joodse vader en werd tijdens zijn studietijd gerekruteerd door de Mossad. Beijer is een praatzieke narcist die geniet van het manipuleren van anderen met leugens en halve waarheden. Madani Bouhouche zal het dossier opvolgen voor de CIA. Bouhouche is via zijn jeugdvriend Jean-François Buslik gerekruteerd door de CIA en is net zoals Robert Beijer in 1974 voor de rijkswacht gaan werken. Bouhouche is het archetype van de ijsskoude psychopaat die zonder verpinken iemand een paar kogels door zijn hoofd jaagt. Gezien de betrokkenheid van Prins Albert bij de chantagefuiven kan de Belgische Staatsveiligheid niet anders dan volgen. In samenspraak met de Belgische Staatsveiligheid wordt daarom besloten om de gemengde cel van de CIA en de Mossad onder te brengen bij het drugbureau van de Generale Staf van de Rijkswacht – Commandant François is een balletganger en vriend van de Amerikanen (DEA en CIA), hij werd zelfs persoonlijk ontvangen door President Nixon - en de drugsectie van de Brusselse BOB. Deze moeten er voor zorgen dat de betrokken agenten een ideale dekmantel hebben om al hun activiteiten te kunnen verantwoorden. Anderzijds laat het hen ook toe inlichtingen te verzamelen over de internationale drugstrafieken waarvan België op dat moment de draaischijf is. Op dat moment werken er overigens al 2 andere Mossad-agenten bij de drugsectie van de Brusselse BOB. Rijkswachters Guy Goffinon en Martial Lekeu werken alle twee in dienst van de Israëli's. Later in 1977 zal Christian Amory de cel van Bouhouche en Beijer vervoegen in opdracht van de Belgische Staatsveiligheid.

Minderjarigen (dossier 348/81 met daarin PV 15538)

Het is niet eenvoudig om voldoende minderjarigen te vinden om aan de constante vraag van de balletgangers te voldoen. Een aantal van de minderjarigen wordt geleverd door jeugdrechter Agneessens uit Nijvel. Het betreft kinderen die door jeugdrechter Agneessens geplaatst zijn in tehuizen, o.a. het staatstehuis in Wauthier-Braine. Jean Bultot is in deze strafinrichting voor minderjarigen tewerkgesteld van 01/10/1976 tot 12/04/1977 als adjunct-sectiechef en zal gedurende deze periode zijn medewerking verlenen om minderjarigen te leveren voor de Roze Balletten. Na zijn job in Wauthier-Braine gaat Jean Bultot van 12/04/1977 tot 01/06/1978 clandestien aan de slag in het tehuis Suzanne Van Durme in Sint-Genesius-Rode. Ook daar zal hij minderjarigen rekruteren voor het kindermisbruiknetwerk van de Roze Balletten. Om aan de vraag van de balletgangers te voldoen worden er soms ook minderjarigen vanuit het buitenland aangebracht. Sommigen van deze minderjarigen spreken Frans, anderen Engels. Initieel worden de minderjarigen met taxi's van en naar de locaties vervoerd waar de Roze Balletten plaatsvinden. Daarna worden de transporten uitgevoerd door agenten van de inlichtingendiensten, soms zelfs met BMW's van de rijkswacht. Onder andere Madani Bouhouche neemt een aantal van die transporten voor zijn rekening. De bewaking

van de seksfeiten gebeurt ook door de agenten van de inlichtingendiensten. Zo zullen o.a. rijkswachters Madani Bouhouche, Christian Amory en zelfs rijkswachtkolonel René Mayerus er voor zorgen dat er niemand ongewenst in de buurt van de locaties komt waar de Roze Balletten plaatsvinden. Ze worden daarbij geholpen door een aantal bevriende rijkswachters. Op te merken valt dat de ex van Kolonel Mayerus op dat ogenblik de vriendin is van drugbaron Farcy.

Domino

Het chantagesysteem waarbij hooggeplaatsten gechanteerd worden met compromitterend beeldmateriaal werkt als een dominosysteem. Eenmaal een aantal mensen chanteerbaar zijn worden zij ingeschakeld om ook anderen in de val toe lokken. Zo worden ook rijkswachtkolonel Gérard Lhost, advocaat-generaal Jaspar van het Brusselse Hof van Beroep, substituut Jean Deprêtre van het Brussels parket en anderen herleid tot marionetten van de veiligheidsdiensten.

Substituut Jean Deprêtre

Lydia Montaricourt wordt op 21 februari 1979 aangehouden door de zedenbrigade van de BOB van Brussel op vraag van het Duitse Bundeskriminalamt. Daarop volgt een onderzoek naar de exploitatie van een netwerk van callgirls. Het onderzoek komt vreemd genoeg terecht bij de eerste Substituut van Brussel Jean Deprêtre, op dat moment bevoegd voor de afdeling Jeugd van het Brussels parket en dus onbevoegd in deze zaak. Toch trekt hij de zaak naar zich toe. Lydia Montaricourt wordt uiteindelijk veroordeeld tot 15 maanden gevangenis, waarvan alleen het deel van de voorhechtenis als effectieve straf wordt uitgesproken. Het is een opvallend milde straf voor de bewezen feiten. Bezwarende documenten die tijdens de huiszoekingen worden aangetroffen worden aan mevrouw Montaricourt terugbezorgd of verdwijnen uit het dossier. Tegen Fortunato Israel wordt eveneens een zedendossier opgestart. Wederom wordt het opsporingsonderzoek geleid door eerste Substituut Jean Deprêtre. Uit het onderzoek blijkt dat Fortunato Israël eveneens een prostitutienetwerk uitbaat maar de zaak wordt door Deprêtre om onbegrijpelijke redenen zonder gevolg geklasseerd.

30/08/1979 Het dossier Pinon. (dossier 38.91.1005/79)

Lange tijd verlopen de Roze Balletten en het kindermisbruik in alle geheimhouding en zonder dat er ook maar iets naar de buitenwereld uitlekt. Het is pas wanneer psychiater André Pinon in de afwikkeling van zijn echtscheiding een privé-detective inschakelt om zijn ex-vrouw Josiane Jeuniau te schaduwen dat de eerste verhalen over de illustere seks- en drugsfuiven naar boven komen. André Pinon komt erachter dat zijn ex-vrouw deelneemt aan seks- en drugsfuiven. De fuiven gaan door in de villa van dokter Ronald Bettens, in een golfclub in Bercuit en in villa's aan de Belgische kust. Mevrouw Pinon geeft uiteindelijk in een gesprek met haar ex-man toe dat ze hem bedriegt door deel te nemen aan deze fuiven en dat er ook enkele hooggeplaatste personen op de fuiven aanwezig zijn. Ze vermeldt o.a. de naam van een lid van de Staatsveiligheid en dokter Crockaert uit Waterloo. Wanneer dokter Pinon nogmaals een gesprek heeft met zijn vrouw aan de rand van het meer van Genval op 30 augustus 1979 wordt het gesprek met de hulp van privé-detective Bob Louvigny opgenomen op tape. Helaas is mevrouw Pinon niet meer zo spraakzaam als de eerste keer en biecht ze enkel op dat ze deelneemt aan de seksfuiven die elke vrijdag plaatsvinden bij dokter Ronald Bettens.

03/09/1979 De moord op mevrouw Crockaert.

Anne Dedeurwaerder, beter bekend als mevrouw Crockaert, de echtgenote van dokter Jacques Crockaert neemt net als mevrouw Pinon geregeld deel aan de Roze Balletten. Kort voor haar overlijden geeft mevrouw Crockaert te kennen dat ze bang is en vreest voor haar leven omdat er iemand gesproken heeft. Haar angst blijkt gegrond. Op 03/09/1979 krijgt mevrouw Crockaert door Ronald Bettens een overdosis speed toegediend waaraan ze uiteindelijk overlijdt. In het Holiday Inn-hotel in Machelen wordt een zelfmoord in scene gezet. Het moet lijken alsof mevrouw Crockaert is overleden aan een overdosis Vesparax. Dat is eveneens de versie die aan dokter Crockaert wordt verteld. Zelf verkiest dokter Crockaert naar de buitenwereld te vertellen dat zijn vrouw in een auto-ongeluk is omgekomen. Hij hoopt op die manier een aantal vervelende vragen te vermijden. De versie van het auto-ongeluk is ook de versie die aan de andere balletgangers wordt verteld. Tussen de regels wordt er wel duidelijk gemaakt dat de auto gesaboteerd werd. Die sabotage geschiedde door Agneessens en Mathot. Met de moord op mevrouw Crockaert wordt aan de andere balletgangers duidelijk gemaakt: Wie praat, die gaat.

09/09/1979 De inbraken bij dokter Pinon.

Op 09/09/1979 wordt er bij dokter Pinon thuis ingebroken maar er wordt niets gestolen. Een maand later wordt er ook ingebroken in het Psychiatrisch Centrum waar dokter Pinon werkt. Alweer wordt er niets gestolen. Het is voor dokter Pinon duidelijk dat de inbrekers op zoek zijn naar de opname van de biecht van zijn ex-vrouw over de Roze Balletten. Dokter Pinon doet aangifte van de inbraken en er wordt een gerechtelijk onderzoek geopend naar de

omstreden sexfuiven. Een heel aantal deelnemers wordt ondervraagd en er worden ook compromitterende foto's en video's aan het dossier toegevoegd. Later blijken alle relevante stukken uit het gerechtelijk dossier te zijn verdwenen.

18/06/1981 Het etentje met Christine Doret.

Nog steeds verwickeld in het gevecht om het hoederecht van zijn kinderen doet dokter André Pinon een ultieme poging om het verhaal van de Roze Balletten, het kindermisbruik op deze fuiven en de betrokkenheid van zijn ex-vrouw naar buiten te brengen. Hij slaagt erin om Christine Doret, een andere deelneemster aan de Roze Balletten te strikken voor een etentje op 18/06/1981. Naast Christine Doret en André Pinon zijn verder ook nog Danielle Beresovsky en Claude Garot aanwezig op het etentje. Deze laatste is hoofdredacteur van het linkse weekblad Pour en neemt het gesprek van die avond ook op tape op. Christine Doret vertelt honderduit over de seks- en drugsfuiven waarop zij en mevrouw Pinon aanwezig waren. Ze bevestigt de aanwezigheid van minderjarigen en vertelt haar toehoorders zelfs dat twee van de minderjarige slachtoffers na de feiten zelfmoord zouden gepleegd hebben. Alle deelnemers aan die fuiven, onder wie uiteraard Vanden Boeynants, Mathot, Blaton, generaal Beaurir, maar ook prins Albert, zouden van dit alles op de hoogte zijn geweest. Aan het eind van het diner vertelt Garot aan Doret dat hij haar verhaal op band heeft opgenomen. Christine Doret reageert hierop zeer heftig. Jean-Claude Garot beschikt nu over zeer veel details over de Roze Balletten en is bereid te publiceren.

05/07/1981 De brand bij Pour.(dossier 348/81)

Na de opname van het gesprek met Christine Doret heerst er paniek onder de balletgangers omdat het hele verhaal nu in de media dreigt te komen. Jean-Claude Garot wordt opgebeld door een advocaat die hem vraagt niets te publiceren over de Roze Balletten. Die advocaat zegt er zelfs bij dat er in dat gevel een einde zou kunnen komen aan de Belgische Staat Garot weigert en besluit het verhaal toch naar buiten te brengen. Op 05/07/1981 worden de redactielokalen van het weekblad Pour in de as gelegd door een commando van extreem-rechtse militanten. Het verhaal wordt uiteindelijk niet gepubliceerd.

14/8/1981 De brand van het kindertehuis.

Op 14/08/1981 brandt het tehuis Suzanne Van Durme in Sint-Genesius-Rode volledig af, inclusief alle administratieve stukken. Daarmee worden alle mogelijke sporen naar de leveringen van de minderjarigen en de betrokkenheid van Jean Bultot uitgewist. De brandstichter is een jongere die door rechter Agneessens werd geplaatst.

Einde 1981 Einde van het dossier Pinon.

Ondertussen is substituut Jean Deprêtre op voorspraak van VDB benoemd tot procureur des Konings in Nijvel. In die hoedanigheid beslist hij einde 1981 de klacht van André Pinon tegen zijn ex-vrouw zonder gevolg te klasseren. Dat betekent meteen het einde van het dossier Pinon dat voorgoed in de doofpot verdwijnt.

Drugdossier BND – BIC

Eind 1979 werd door Majoor Vernailen, aangeduid door de heer Procureur Generaal Van Honsté, een onderzoek gestart naar drugtrafik door leden van het Nationaal Drugbureau van de Rijkswacht.

Dit viel niet in goede aarde bij de Commandant van de Rijkswacht, Generaal Beaurir. Nadat hij het onderzoek eerst 7 maanden had tegengehouden door niet te antwoorden op de vragen van de Procureur Generaal trachtte hij eveneens Vernailen te beïnvloeden en hem te vragen de zaak zachtjes aan te pakken. Hij vroeg onrechtstreeks om onvolledige of valse processen-verbaal te maken. Op die vraag werd niet in gegaan, integendeel. Vernailen wist dat het diezelfde Beaurir de was die balletganger was en die een brief geschreven had naar een zekere Mr De Cugnac met de melding dat de rijkswachters geen controles mochten doen in het "noordkwartier".

In januari 1980, na drie dagen en nachten van intensieve verhoren werden de commandant François, Cammerman en De Kuijper aangehouden en voor twee maanden opgesloten. Uit de verhoren bleek eveneens de betrokkenheid van drie BIC-leden : Deckers, Cloonen en Declercq. Ze werden eveneens aangehouden. Verder werden Paul Higdon en Frank Eaton van de Amerikaanse DEA eveneens in verdenking gesteld. Deze hadden een diplomatieke status en konden bijgevolg niet aangehouden worden. Tijdens het verdere onderzoek werd meermaals getracht dit af te remmen, doch vruchteloos. BND werd ontbonden en het BIC werd deels "onthoofd" Ook werd er door Bouhouche en Beyer getracht bepaalde verhoren af te luisteren (Farcy – Lafaurie). Ze werden er voor gestraft, verwijderd uit de BOB en overgeplaatst naar een brigade. Goffinon maakte fouten bij een huiszoeking in de cellen van de leden van de BIC door hen bezwarende documenten terug te geven in plaats van ze in beslag te nemen. Hij werd eveneens verwijderd uit de gerechtelijke sectie en overgeplaatst naar de sectie "Info". Tijdens dat onderzoek werd majoor Vernailen niet weerhouden voor een promotie tot de graad van Luitenant-Kolonel, terwijl promotiekameraden die de examens niet lukten in eerste zit wel benoemd werden!

In deze drie inlichtingendiensten, DEA, BND en BOB, werden de Mossad en CIA agenten aangehouden of gestraft en overgeplaatst, tot groot ongenoegen van het Rijkswachtcommando.

Toen in de zomer van 1981, als gevolg van dit onderzoek een nieuwe zaak gestart werd voor drugtrafiek in bevroren vlees (VDB) was de maat vol. Begin 1981 was reeds een rijkswachter op het Centaal Bureau voor Opsporingen (CBO - Generale Staf van de Rijkswacht) begonnen met het verzamelen van informatie hierover, namelijk Luc Van den Daele. Hij kwam in verdachte omstandigheden om het leven. De dag na zijn overlijden werd zijn bureel leeggemaakt en verdwenen alle documenten!. Nu werd voor dezelfde feiten een gerechtelijk onderzoek gestart...Vernaillen moest gestopt worden!

DEEL II: VOORSPEL

Begin van de jaren 80

Bij het begin van de jaren 80 zijn de Mossad en de CIA dus in het bezit van zeer explosief chantagemateriaal. Ze beschikken over foto's en filmmateriaal van heel wat Belgische hooggeplaatsten en kunnen dit materiaal nu gaan gebruiken voor hun eigen agenda. Vooral de beelden van de pedo-seksuele activiteiten van Prins Albert zijn cruciaal. De koningskwesie ligt in België nog vers in het geheugen en de betrokkenheid van het Belgische Hof maakt dat het uitbrengen van deze beelden zelfs het voortbestaan van België in gevaar zou kunnen brengen, des te meer vanwege het feit dat de andere hooggeplaatsten allemaal Franstaligen zijn. Daardoor zijn niet enkel de betrokkenen chanteerbaar maar ook de Belgische Staat en meer specifiek de Belgische Staatsveiligheid. In het begin van de jaren 80 is de Belgische Staatsveiligheid dan ook niet meer dan een bijhuis van de CIA en de Mossad. De Belgische Staatsveiligheid wordt met de kompromat waar de inlichtingendiensten over beschikken verplicht de agenda van de Verenigde Staten en Israël mee uit te voeren. België is daardoor in de eerste helft van de jaren tachtig een vrijplaats waar de Amerikanen en de Israëli's ongestoord allerlei illegale operaties kunnen voorbereiden en uitvoeren.

De belangrijkste punten van de Israëlische agenda in België begin jaren 80 zijn de volgende:

Het beschermen van de belangrijke Joodse minderheid in Antwerpen.

Na New York, Londen en Parijs heeft Antwerpen de belangrijkste Joodse gemeenschap buiten Israël. België is dus wel degelijk heel belangrijk voor de Israëli's.

Het ondersteunen van de drugs-voor-wapens-trafiek van de Libanese falangisten.

In de jaren 80 worden de Libanese falangisten in Libanon bewapend door een drugs-voor-wapens-trafiek. De opbrengst van de drugs die gekweekt worden in Libanon moet dienen om wapens te kopen voor de Libanese falangisten. De Libanese falangisten bestrijden in Libanon de Palestijnen en daarom ondersteunen de Israëli's de Libanezen in hun drugs-voor-wapens-trafiek. Begin jaren 80 is België voor de Israëli's de gedroomde plek om deze trafiek op te zetten. Het feit dat de Mossad verschillende van hun agenten bij de drugsectie van de Brusselse BOB heeft ondergebracht is daar niet vreemd aan. Vooral Goffinon speelde hierin een rol.

Het bewaken van de financiële stromen van België naar Israël.

De Antwerpse Joodse diamantairs geven jaarlijks een aanzienlijke financiële steun aan Israël. Deze financiële stromen moeten gevrijwaard en ondersteund worden.

Het bevorderen van pro-Israëli'sche regeringen.

Israël ziet in Europa liefst zoveel mogelijk regeringen die hen gunstig gezind zijn. Concreet wil dat zeggen: rechtse regeringen. Socialistische en communistische partijen in Europa zijn namelijk vaak pro-Palestijns.

Ook voor de Amerikanen is België begin jaren 80 zeer belangrijk. Na West-Duitsland is het zelfs het belangrijkste land in West-Europa om de volgende redenen:

De strijd tegen het communisme.

Het belangrijkste thema voor de Amerikanen in de jaren 80 is de Koude Oorlog en het bestrijden van het communisme overal ter wereld. De opkomst van het communisme moet ten allen prijze afgeremd en gestopt worden en dus zeker ook in België, het politieke centrum van Europa.

De plaatsing van nucleaire middellangeafstandsraketten.

De Amerikanen willen in België hun nucleaire middellangeafstandsraketten plaatsen als afschrikking voor de Russen. Vanuit België kan Moskou immers bereikt worden met deze nucleaire middellangeafstandsraketten. Voor de plaatsing

van deze kernraketten zijn de Amerikanen tot alles bereid. Kernraketten vormen hét centrale thema in de Amerikaanse buitenlandse politiek van de jaren 80.

Bescherming van het hoofdkwartier van de NAVO.
Het hoofdkwartier van de NAVO is gevestigd in België.

Bescherming van het hoofdkwartier van de SHAPE.
Ook de SHAPE, het militaire hoofdkwartier van de NAVO, ligt in België. Het feit dat de SHAPE in de jaren 60 door de Fransen werd buitengeflikkerd ligt bij de Amerikanen nog vers in het geheugen. Dat willen ze geen tweede keer mee maken.

Bewaking van de reeds aanwezige Amerikaanse kernwapens.
Sinds 1961 liggen er in Kleine-Brogel Amerikaanse kernwapens opgeslagen.

België is begin jaren 80 dus superbelangrijk voor de Amerikanen. Hun inlichtingendiensten en dus vooral de CIA zijn in België dan ook zeer actief, veel meer dan in andere Europese landen. Zowel de Verenigde Staten als Israël hebben er natuurlijk ook alle belang bij dat hun chantage-instrument intact blijft. Elk risico dat er informatie over het pedofilieschandaal uitlekt moet in de kiem worden gesmoord. Verder zijn de Verenigde Staten en Israël ook beide geïnteresseerd in de Belgische wapenindustrie. In de jaren 80 heeft België nog een bloeiende wapenindustrie en zowel de Verenigde Staten als Israël doen aan industriële spionage voor hun eigen wapenindustrie. België is in de jaren '80 trouwens ook de grote draaischijf van legale en illegale wapenhandel in Europa. België is begin jaren 80 dus superbelangrijk voor zowel Israël als de Verenigde Staten. Omdat de Israëli's en de Amerikanen heel wat gemeenschappelijke belangen hebben zal er op het terrein een intense samenwerking zijn tussen de Mossad en de CIA.

20/01/1981 Aantreden Ronald Reagan.

Op 20 januari 1981 treedt Ronald Reagan aan als president van de Verenigde Staten. Daarmee dient er zich een belangrijke verandering aan in de buitenlandse politiek van de Verenigde Staten. Ronald Reagan zal terug clandestiene operaties toelaten in het buitenland, zelfs bij Europese bondgenoten. Wat België betreft zijn de Amerikanen vooral geïnteresseerd in het plaatsen van nucleaire middellangeafstandsraketten. De publieke opinie in België staat helaas zeer negatief tegenover de plaatsing van deze raketten. Daarom willen de Amerikanen de

publieke opinie in België zodanig manipuleren dat de kernraketten er toch kunnen komen. Ze willen dit doen door middel van de Strategie van de Spanning.

Strategie van de Spanning

De Strategie van de Spanning is een manier om de publieke opinie te controleren en te manipuleren door gebruik te maken van angst, propaganda, desinformatie, psychologische oorlogvoering, provocatie en terroristische acties. Concreet betekent dit dat men met terroristische aanslagen de publieke opinie naar rechts wil doen opschuiven. De Amerikanen hadden deze strategie reeds toegepast in Italië. Het moment is nu aangebroken om deze strategie ook in België uit te rollen. Met het chantagemateriaal van de Roze Balletten hebben de Amerikanen een belangrijk hulpmiddel om de Strategie van de Spanning in België te gaan uitvoeren. Het welslagen hangt zelfs in zeer grote mate af van dit chantagemiddel. Daarom zal zowel het bewaken van het chantagemiddel als het uitvoeren van de Strategie van de Spanning worden toevertrouwd aan hetzelfde team. Omdat de ware opdrachtgevers van deze terroristische aanslagen uiteraard niet mogen gekend zijn worden deze terreurdaden opgezet als valse-vlagoperaties. Valse-vlagoperaties zijn operaties die zodanig worden opgezet dat het lijkt alsof ze door een andere partij zijn uitgevoerd. Binnen de Reagan-administratie is het United States Secretary of State Alexander Haig die de opdracht zal geven voor de valse-vlagoperaties in België.

Carl Magnus Armfelt

Het onderdeel van de CIA dat zich bezighoudt met het opzetten van clandestiene operaties is het Directorate of Operations (DO). De baas van het Directorate of Operations in België is op dat moment Carl Magnus Armfelt, een graaf uit een Zweeds/Fins adellijk geslacht die reeds geruime tijd in België woont. Hij krijgt zijn orders rechtstreeks van Secretary of State Alexander Haig en CIA-baas William Casey. Armfelt had een belangrijke rol gespeeld in het opzetten van het stay-behind netwerk van de CIA in Scandinavië. Hij is dus zeer vertrouwd met het opzetten van geïsoleerde gewapende cellen die in staat moeten zijn om volledig autonoom operaties uit te voeren. Armfelt is ook een prominent lid van de Europese tak van de World Anti-Communist League (WACL). Een communistenvreter dus.

Jean Bougerol

De operationele voorbereiding en de planning van de valse-vlagoperaties wordt in handen gegeven van majoor Jean Bougerol. Jean Bougerol is een Belgische militair die deel uitmaakt van SDRA8 – waar de Rijkswacht eveneens vertegenwoordigers heeft - het hart van het Belgische stay-behind netwerk. Maar hij werkt ook al jaren in opdracht van de Amerikaanse inlichtingendiensten en is door de Amerikanen opgeleid in strategie en psychologische oorlogsvoering. Dat maakt hem tot de geknipte man om de operaties in het kader van de Strategie van de Spanning te plannen en te coördineren. Jean Bougerol krijgt de dubbele opdracht om zowel het chantagemiddel van de Roze Balletten intact te houden als de valse-vlagoperaties op te zetten. In de acties die hij plant zal hij deze doelstellingen ook steeds met elkaar verweven om verwarring te zaaien over de ware motieven van de acties.

Begin 1981 Voorbereidingen.

Nu er groen licht is gegeven voor de clandestiene operaties kunnen de inlichtingendiensten meteen beginnen met de voorbereidingen. Jean Bougerol draagt Madani Bouhouche op een logistieke organisatie uit te bouwen ter voorbereiding van de operaties die gaan komen. Bouhouche gaat samen met zijn compaan Beijer van de Mossad meteen goed van start. Ze beginnen reeds in januari 1981 flats en autoboxen te huren voor hun clandestiene activiteiten. Dan stelen ze op 22 mei 1981 3 miljoen frank op de griffie van de correctionele rechtbank in Brussel. In de nacht van 11 op 12 juli 1981 stelen Beijer en Bouhouche een aantal identiteitskaarten, paspoorten en stempels uit het gemeentehuis van Chaumont-Gistoux. Deze documenten zullen later ook weer gebruikt worden om appartementen en garageboxen te huren. Voorts stelen ze nog explosieven in een steengroeve en een aantal auto's die worden gestald in de gehuurde autoboxen. Beijer en Bouhouche specialiseren zich verder ook in het dupliceren van nummerplaten en paspoorten. In 1981 houden Beijer en Bouhouche zich vooral bezig met het opbouwen van een logistieke organisatie: valse documenten, auto's, garageboxen, appartementen, wapens,...

Maart 1981 Oprichting van de WNP (Westland New Post).

Het belangrijkste onderdeel van de Strategie van de Spanning is het zaaien van angst onder de bevolking door middel van terreur. Dit kan zowel extreem-linkse als extreem-rechtse terreur zijn maar ook terreur door criminele bendes. Het voordeel van politieke terreur is dat er een beroep kan worden gedaan op extreem-rechtse en extreem-linkse idealisten. Die werken gratis en zijn vaak bereid voor hun idealen veel verder te gaan dan wie ook. Om te

kunnen rekruteren in extreem-rechtse milieus wordt in maart 1981 de Westland New Post opgericht, een extreemrechtse en pseudomilitaire organisatie. De oprichter is Paul Latinus, die reeds eerder voor de inlichtingendiensten heeft gewerkt en die in rechtstreeks contact staat met Carl Magnus Armfelt. De WNP wordt opgericht in opdracht van Armfelt. Leden worden gerekruteerd bij de rijkswacht en in extreem-rechtse kringen zoals het extreem-rechtse Front de la Jeunesse. Maar de WNP is eigenlijk geen echte extreem-rechtse organisatie. Zo is er bijvoorbeeld geen sprake van een extreem-rechtse ideologie. De WNP is een louter operationele structuur die aangestuurd wordt door de Amerikanen en de Israëli's om hun vuile zaakjes op te knappen. Aan de WNP-leden wordt verteld dat de WNP een soort van stay-behind netwerk is dat in geval van een communistische invasie het verzet moet kunnen organiseren, een soort Gladio-cel dus. De WNP-leden voeren dus allerlei opdrachten uit voor de CIA en de Mossad zonder zelf te weten wie hun eigenlijke opdrachtgevers zijn. Het begint met eenvoudige opdrachten zoals het stelen van dossiers. Zo worden er onder andere de rijkswachtdossiers gestolen van Francis Dossogne, de kopman van het Front de la Jeunesse en van Jean-Paul Garot, de baas van het linkse weekblad Pour. Ook het dossier van de aanslag op de diamantwijk in Antwerpen in oktober 1981 wordt door WNP'ers gestolen. Daar waren uiteraard vooral de Israëli's in geïnteresseerd. Beetje bij beetje zullen de opdrachten steeds zwaarder en criminelier worden: brandstichtingen, aanslagen en uiteindelijk ook moorden. Op die manier kan een harde kern worden samengesteld die wordt klaargestoomd voor de terreurdaden die gaan komen. Christian Smets, de commissaris van de Belgische Staatsveiligheid die ook deelnam aan de Roze Balletten zal in de WNP infiltreren als auxiliaire. Bouhouche wordt ook lid van de WNP als logistieke auxiliaire. Beijer is geen lid en zal als Mossad-agent enige afstand bewaren van alles wat met de Strategie van de Spanning te maken heeft. Hij zal enkel een ondersteunende rol hebben. De Strategie van de Spanning is tenslotte hoofdzakelijk een Amerikaanse aangelegenheid.

25/10/1981 Grote antirakettenbetoging.

De grote antirakettenbetoging van 25 oktober 1981 geeft nog maar eens aan dat de Belgische bevolking zeer gekant is tegen het plaatsen van nucleaire wapens op het Belgisch grondgebied. Het is voor de Amerikanen duidelijk dat het plaatsen van de nucleaire middellangeafstandsraketten in België niet over een leien dakje zal gaan. De Belgische politiek en de Belgische bevolking zullen moeten plooiën en daarvoor zijn alle middelen goed.

26/10/1981 Aanslag op rijkswachtmajoor Vernaillen.

Op zondag 25 oktober 1981, even na middernacht, na eerst te hebben aangebeld, openen onbekenden het vuur op rijkswachtmajoor Vernaillen. De voorgevel van zijn privé-woning wordt letterlijk doorzeefd. De majoor wordt tweemaal geraakt, zijn vrouw blijft dodelijk gewond liggen en zal achteraf voor veertig procent invalide blijven.

Majoor Vernailen, commandant van het District Brussel ging iets te doortastend te werk in de drugzaak rond commandant François en minister VDB en moest gestopt worden. Speurders tellen 33 kogelinslagen. De afgevuurde kogels waren kogels die in dit land alleen experimenteel gebruikt zijn tijdens oefeningen door het SIE. De daders zijn Bouhouche en Beijer. De Mazda die gebruikt werd voor de aanslag werd door voormalig rijkswachter Christiaan Bonkoffsky gestolen. De daders gebruikten een voertuig Mazda 626 van een zekere Faez Al Ajjaz, goede kennis van Carl Magnus Armfelt, Bouhouche, Latinus en prins Albert. Later zal blijken dat terwijl de majoor en zijn echtgenote in het ziekenhuis verblijven, Bouhouche, Beyer en Goffinon door de hogere rijkswachtoverheid (Beaurir) terug naar de BOB werden overgeplaatst en verder deelnemen aan de onderzoeksactiviteiten.
Motief: Uitschakelen van rijkswachtmajoor Vernailen

17/12/1981 Start Martens V

Op 17 december 1981 treedt de regering Martens V aan. Daarmee krijgt Israël een belangrijke medestander op een cruciale post. Jean Gol wordt minister van Justitie en is daarmee niet alleen verantwoordelijk voor justitie maar ook voor de Belgische Staatsveiligheid. Jean Gol is geen Mossad-agent maar als Jood steunt hij wel volledig compromisloos de Israëlische agenda. De Mossad en de CIA hebben aan hem dus een formidabele bondgenoot. Zijn kabinetschef Nicolas de Kerckhove d'Ousselghem is overigens ook een CIA-agent.

31/12/1981 Etterbeek. Wapendiefstal uit de rijkswachtkazerne.

In de nacht van 31/12/1981 op 01/01/1982 worden uit de zwaarbewaakte rijkswachtkazerne van de groep Diane in Etterbeek een aantal oorlogswapens gestolen. Het hoofddoel van de wapendiefstal is het stelen van de allernieuwste Heckler und Koch-mitrailleurs. Deze anti-terreurwapens zijn nog maar enkel beschikbaar voor de Duitse anti-terreureenheden en voor de anti-terreurgroep van de Belgische rijkswacht, het SIE (vroeger groep Diane). Ze zijn nog niet commercieel verkrijgbaar. Door de wapendiefstal komen de Amerikanen en de Israëli's toch al in het bezit van deze ultranieuwe wapens voor hun eigen wapenindustrie. Zowel Bouhouche, Beijer als Bonkoffsky nemen deel aan de operatie. Voor Bonkoffsky is de diefstal de ultieme wraak omdat hij dat jaar oneervol was ontslagen uit de groep Diane. Bovendien weet hij perfect waar de te stelen wapens zich bevinden. Lucien Marbaix, lid van de WNP, is ten tijde van de wapendiefstal wachtmeester bij de groep Diane. Hij bezorgt Bouhouche en Beijer alle nodige informatie om de wapens ongemerkt te stelen en alle veiligheidsmaatregelen te omzeilen. Het onderzoek naar de diefstal wordt uiteindelijk door luitenant-kolonel Gérard Lhost, zelf een balletganger, in de doofpot gestoken.
Motief: Industriële spionage, Heckler und Koch-mitrailleurs

Daders: Bouhouche, Beijer, Bonkoffsky, Marbaix

13/03/1982 Dinant. Diefstal van een wapen bij wapenhandel Bayard.

Op 13 maart 1982 wordt er in Dinant bij wapenhandel Bayard een groot hagelgeweer gestolen, een Faul kaliber 10. Dit wapen heeft een uitzonderlijk grote loop en is bedoeld voor de eendejacht. De eigenaar van de winkel, Joseph Cattai heeft het wapen in bruikleen gekregen van Willy Pourtois. Willy Pourtois is commercieel directeur van het bedrijf Centaure die het jachtgeweer produceren. Maar naast wapenhandelaar is Pourtois ook informant van de Staatsveiligheid en de Amerikaanse geheime diensten en bovendien een goede kennis van Madani Bouhouche. Het is via Willy Pourtois dat Bouhouche te weten komt dat Joseph Cattai dit wapen in bruikleen heeft. Bouhouche steelt het hagelgeweer vanwege de afschrikwekkende grote loop, ideaal om mensen schrik mee aan te jagen.

Motief: Wapendiefstal

10/05/1982 Elsene. Diefstal van een Austin Allegro.

Op maandag 10/05/1982 wordt in Elsene een Austin Allegro gestolen. De diefstal wordt gelinkt met de diefstal van een Volkswagen Santana die gebruikt zal worden bij de overval op de wapenwinkel van Dekaise in Waver.

10/05/1982 Lembeek. Diefstal van een Volkswagen Santana.

In de nacht van 10/05/1982 op 11/05/1982 wordt er in Lembeek een Volkswagen Santana gestolen.

14/08/1982 Maubeuge. Diefstal in een kruidenierswinkel.

De gestolen Volkswagen Santana wordt gebruikt voor een oefening van de WNP in Maubeuge. Op 14/08/1982 wordt in Maubeuge in het holst van de nacht een inbraak bij een kruidenierswinkel geënceneerd. Het commando belt zelf de politie op om een confrontatie met de ordediensten uit te lokken. Wanneer drie Franse politiemannen ter plekke arriveren worden ze door het commando onder vuur genomen. Een agent wordt geraakt in de buik. De daders ontkomen. Het was niet meer dan een terreur-oefening die moest dienen als test voor een aantal WNP'ers waaronder Michel Libert.

Motief: Oefening in confrontatie met de ordediensten
Daders: Michel Libert,...

30/09/1982 Waver. Overval op de wapenhandel Dekaise in Waver.

Daniel Dekaise heeft al sedert een viertal jaar een kleine wapenwinkel in het centrum van Waver. Wapens zijn een passie voor Dekaise. Hij verkoopt niet alleen wapens maar ontwikkelt ook zelf verbeteringen voor bestaande wapens. Zo heeft hij recent een nieuw prototype geluidsdemper ontwikkeld voor Ingram-mitrailleurs. Weinig mensen zijn op de hoogte van het bestaan van dit prototype. Wapenhandelaar en informant Willy Pourtois is een van hen. Hij introduceert zowel een aantal Amerikanen als een aantal Libanezen bij Dekaise die interesse tonen voor het prototype van de geluidsdemper. Op basis van de informatie van Willy Pourtois besluiten de CIA en de Mossad het prototype van de speciale geluidsdemper te stelen. Bovendien zou het goed zijn dat Dekaise zelf een tijdje buiten strijd is zodat de verkoop van zijn speciale geluidsdempers vertraging oploopt. De diefstal van het prototype wordt gemaskeerd als een ordinaire wapenoverval. De dieven stelen dus naast het prototype ook een heleboel andere wapens om het ware motief te verdoezelen. Bovendien wordt Dekaise zelf lelijk toegetakeld zodat hij geruime tijd buiten strijd is. Dat bezorgt de Amerikaanse en Israëlische wapenindustrie een ruime voorsprong.
Motief: Industriële spionage, prototype van een geluidsdemper

26/10/1982 Zaventem. Overval op een waardetransport

De clandestiene activiteiten van de inlichtingendiensten moeten ook gefinancierd worden. Er moeten garageboxen en appartementen gehuurd worden, criminelen betaald worden,... Omdat het gaat over clandestiene activiteiten moeten de cellen zelf voor hun financiering instaan. De cel Bouhouche-Beijer moet dus zelfbedruipend zijn. Op 26 oktober plegen ze daarom een overval op een waardetransport op de luchthaven van Zaventem. Er wordt een zending buitgemaakt van goud, diamant en Cartier-uurwerken. De zending bevat naast het goud ook een diplomatieke valies uit Moskou. Van de zending wordt nooit meer iets terug gevonden. De veiligheidsagent Francis Zwarts, die het transport begeleidt, wordt vermoord en zijn lichaam verdwijnt spoorloos.
Motief: Diefstal van waardetransport en een diplomatieke valies
Daders: Bouhouche, Beijer, Buslik,...

23/12/1982 Beersel. Executie van José Vanden Eynde in de Auberge du Chevalier.

Josè Vanden Eynde en zijn collega Constantin Angelou werken beiden van 1978 tot 1980 voor hetzelfde taxibedrijf, Société de Taxis Indépendants te Brussel. Door hun contacten in extreem-rechtse kringen worden zij ingehuurd om taxiritten te doen van en naar de Roze Balletten. Ze vervoeren zowel balletgangers als minderjarige meisjes. Daardoor zijn ze op de hoogte van locaties en tijdstippen en kennen ze verschillende betrokkenen. Niet alleen de balletgangers en de meisjes maar ook de rijkswachters die de bewaking doen van de sex -en drugsfuiven zouden kunnen herkend worden door de taxi-chauffeurs. Daardoor vormt Josè Vanden Eynde een veel te groot risico. Hij wordt op 23 december 1982 eerst gefolterd om hem uit te horen en vervolgens met vijf kogels in het hoofd geëxecuteerd.

Motief: Geheimhouding Roze Balletten

12/01/1983 Bergen. Executie van taxi-chauffeur Constantin Angelou.

Constantin Angelou vormt net als José Vanden Eynde een veel te groot risico. Hij weet ook teveel en wordt geëxecuteerd met 4 kogels in het hoofd.

Motief: Geheimhouding Roze Balletten

28/01/1983 Watermaal-Bosvoorde. Diefstal van een Peugeot.

Op vrijdag 28 januari wordt in Watermaal-Bosvoorde een Peugeot gestolen die zal gebruikt worden om de Delhaize van Genval te overvallen.

11/02/1983 Genval. Overval op het Delhaize-warenhuis.

In het kader van de Strategie van de Spanning wordt er besloten om terreur te zaaien via overvallen op grootwarenhuizen. De eerste overvallen die door majoor Bougerol worden gepland zullen dienen om de modus operandi op punt te stellen. De overval in Genval is een oefening. Er zijn 4 daders. Er vallen geen doden.

Motief: Strategie van de Spanning

14/02/1983 Plancenoit. Diefstal van een Golf Rabbit.

Op 14 februari wordt in Plancenoit een Golf Rabbit gestolen die zal gebruikt worden om de Colruyt in Halle te overvallen.

25/02/1983 Ukkel. Overval op het Delhaize-warenhuis.

De overval in Ukkel is een oefening. Er zijn 3 daders. Er vallen geen doden.

Motief: Strategie van de Spanning

03/03/1983 Halle. Overval op het Colruyt-warenhuis.

De overval in Halle is een oefening. Er zijn 3 daders. Het is eveneens het moordexamen van 1 van de bendeleden. Colruyt-beheerder Walter Verstappen wordt zonder enige aanleiding in koelen bloede geëxecuteerd.

Motief: Strategie van de Spanning, moordexamen

03/04/1983 Oprichting ARI.

Vanwege het af luisteren van een collega waren Bouhouche en Beijer binnen de rijkswacht gedegradeerd en gemuteerd naar nieuwe, minder interessante functies. Hun nieuwe functies zijn geen interessante dekmantel meer voor hun inlichtingenactiviteiten. Daarom verlaten ze beiden de rijkswacht en richten op 3 april 1983 het privé-detectivebureau ARI op. Op die manier beschikken ze terug over een interessante dekmantel voor al hun clandestiene activiteiten.

08/06/1983 Eigenbrakel. Diefstal van een Saab.

In de nacht van 7 op 8 juni 1983 wordt er een Saab 900 turbo gestolen in de toonzaal van garage Michel Jadot in Eigenbrakel.

09/06/1983 Boussu. Jean-Claude Ilegems wordt gezeftmoord.

Vlakbij het terrein waar de gestolen Saab wordt verborgen wordt Jean-Claude Ilegems opgehangen teruggevonden. Alles wijst erop dat hij werd gezeftmoord.

10/09/1983 Temse. Diefstal van kogelvrije vesten.

Het textielbedrijf Wittcock-Van Landeghem heeft een aantal prototypes van kogelvrije vesten ontwikkeld. Wapenhandelaar Willy Pourtois introduceert enkele Libanese en Syrische klanten bij het bedrijf die erg geïnteresseerd zijn in deze kogelvrije vesten. Wanneer in de nacht van 9 op 10 september 1983 het bedrijf bezoek krijgt van een aantal overvallers weten deze meteen waar ze moeten zijn. Op basis van de informatie verkregen via Willy Pourtois slaan ze exact het raam stuk van het lokaal waar de ultrageheime kogelvrije vesten worden bewaard. De overvallers gaan recht op hun doel af en stelen 7 van de ultrageheime prototypes van de kogelvrije vesten. De conciërge Linda van Huffelen en haar echtgenoot Jozef Broeders worden door de overvallers onder vuur genomen. Jozef Broeders overlijdt ter plaatse en Linda Van Huffelen belandt in een coma.
Motief: Industriële spionage, prototypes van kogelvrije vesten
Daders: Martial Lekeu,...

17/09/1983 Nijvel. Dubbele executie op Jacques Fourez en Elise Dewit aan het Colruyt-warenhuis.

Jacques Fourez en Elise Dewit waren in het bezit van een bezwarende videocassette van de Roze Baletten. Ze wilden deze cassette gebruiken om de betrokkenen te chanteren en er zo hun eigen voordeel mee te doen. Tijdens een terugrit van Parijs worden ze door overvallers gedwongen naar het Colruyt-warenhuis in Nijvel te rijden. Daar worden ze in koelen bloede afgemaakt en de bewuste videocassette wordt meegenomen. Dan volgt het tweede deel van de operatie. De overvallers bewerken de ijzeren poort aan de achterkant van de Colruyt met een snijbrander en stellen zo het alarm in werking. Op die manier wordt de rijkswacht gealarmeerd en komt rijkswachter Marcel Morue, die avond van wacht, samen met zijn collega ter plaatse. Wachtmeester Marcel Morue interesseerde zich iets teveel voor de gebeurtenissen in Brabant. Hij had een dossier samengesteld over rol van extreem-rechts in de recente feiten in Brabant. Morue wordt door de overvallers op gruwelijke wijze geëxecuteerd. Er worden 24 projectielen in zijn lichaam

teruggevonden. Zijn collega Jean-Marie Lacroix overleeft de slachtpartij wel. Om de ware motieven van de moorden te maskeren stelen de daders nog wat sterke drank, koffie en pralines uit het Colruyt-warenhuis.

Motief: Geheimhouding Roze Balletten, executie van een al te ijverige rijkswachter

Daders: Martial Lekeu,...

02/10/1983 Ohain. Executie van Jacques van Camp.

Jacques van Camp baat samen met zijn vrouw het restaurant 'Au Trois Canards' uit in Ohain. Verschillende balletgangers komen regelmatig in zijn restaurant. Ook Jacques Fourez, een van de slachtoffers in Nijvel bracht wel eens bezoek aan het restaurant. Zelfs Prins Albert was er ooit komen eten samen met de moeder van Delphine Boël. Jacques van Camp is regelmatig aanwezig bij de gesprekken van de balletgangers. Daardoor weet hij teveel en dat wordt hem fataal. Op 2 oktober wordt hij door 2 overvallers geëxecuteerd op de parking van zijn restaurant. De daders gaan aan de haal met de rode Golf GTI van de dochter van Van Camp.

Motief: Geheimhouding Roze Balletten

Daders: 2 daders die een vreemde taal spreken, mogelijk Arabisch

07/10/1983 Beersel. Overval op het Delhaize-warenhuis.

Op 7 oktober 1983 wordt het Delhaize-warenhuis in Beersel overvallen. De beheerder Freddy Vermaelen verzet zich en wordt door bendelid Christian Elnikoff neergeschoten. Het is de laatste oefening voor de warenhuisovervallen. De overvaltechniek staat nu op punt. Er is een team samengesteld. Het team is getraind. De logistiek is opgezet. De angst bij de bevolking is gezaaid. De Bende als instrument voor de Strategie van de Spanning is klaar voor gebruik. Het terreurwapen staat op scherp. Het is nu enkel wachten op het juiste moment om dit wapen in te zetten.

Motief: Strategie van de Spanning

Daders: Christian Elnikoff, Pierre Maréchal en Christiaan Bonkoffsky

11/10/1983 Beersel. Een meesterlijk stukje manipulatie.

Vier dagen na de overval in Beersel meldt er zich bij de politie een anonieme getuige die het verloop van de overval perfect weet te beschrijven. Hij vertelt onder andere dat de daders de achterbank uit hun Golf GTI hadden gehaald

en op de parking van de Delhaize hadden achtergelaten. Hoewel er door de rijkswacht geen achterbank werd gevonden vlak na de feiten blijkt er zich toch een achterbank op de parking te bevinden. Het is de achterbank van de Golf GTI van de dochter van Jacques Van Camp die op 2 oktober in Ohain werd gestolen. Daarmee is er een directe link tussen de overval in Beersel en de liquidatie van Van Camp in Ohain. En aangezien Van Camp vermoord werd met een van de twee dienstpistolen van de rijkswachters die op 17 september op de parking van de Colruyt in Nijvel werden neergeschoten, wordt er ook een link gelegd met deze feiten. De anonieme getuigenis en de achterbank van de Golf GTI linken op die manier drie overvallen met elkaar: Nijvel, Ohain en Beersel. De feiten werden door 3 verschillende dadergroepen uitgevoerd maar door ze op deze manier aan elkaar te linken wordt het voor de speurders een onontwarbaar kluwen. Zo wordt het onderzoek naar de Bende van Nijvel voortdurend gemanipuleerd en is het vrijwel onmogelijk om zicht te krijgen op de daders. Zowel de daders als de motieven van de feiten verschillen voortdurend maar via de wapens en de voertuigen worden de feiten wel toegeschreven aan dezelfde dadergroep. De manier van werken is kenmerkend voor de inlichtingendiensten. Het linken van op zich niet gerelateerde feiten en daarmee verwarring zaaien zal een constante blijven.

23/10/1983 Antirakettenbetoging en grootste betoging ooit in België.

Op zondag 23 oktober 1983 betogen 400.000 mensen in Brussel tegen de plaatsing van nucleaire middellangeafstandsraketten in België. Het is tot vandaag de grootste betoging ooit in België. Het is duidelijk dat als de Amerikanen in België kernraketten willen plaatsen ze nog een tandje zullen moeten bijsteken.

05/11/1983 Louvain-la-Neuve. Moord op Michel Delescaille.

Dokter Michel Delescaille wordt op 5 november 1983 gefolterd en vervolgens vermoord. Hij had een aantal van de minderjarigen verzorgd die tijdens de Roze Balletten waren misbruikt en gefolterd. Daardoor wist hij teveel. Net als José Vanden Eynde wordt hij eerst gefolterd om te weten te komen wat hij weet en met wie hij daarover gesproken heeft. Daarna wordt hij vermoord. Twee onschuldigen draaien op voor deze moord.

Motief: Geheimhouding Roze Balletten

01/12/1983 Anderlues. Executie van Jean Szymusik en Maria Krystina Slomka.

Juweliers Jean Szymusik en Maria Krystina Slomka komen door toeval in het vaarwater van criminele Antwerpse diamantairs. Ze maken daarbij de fout om de politie te contacteren. Daarom worden ze door de Mossad geliquideerd. Motief: Bescherming van criminele diamantairs

Eind 1983 Einde van de eerste golf van de Bende van Nijvel

De overval in Anderlues betekent het officiële einde van de eerste golf van de Bende van Nijvel. Dit moment is volledig arbitrair en wordt door de inlichtingendiensten zelf gekozen door nieuwe feiten niet langer te linken via wapens of wagens. De activiteiten van de Mossad en de CIA gaan evenwel onverminderd verder. De twee belangrijkste motieven blijven ook dezelfde:

- 1) Het veiligstellen van het chantage-instrument door het uit de weg ruimen van mensen die informatie dreigen te verspreiden over de Roze Balletten.
- 2) Het verder ontwikkelen van de Strategie van de Spanning met het oog op de plaatsing van kernraketten.

24/04/1984 Paul Latinus wordt gezeftmoord.

Paul Latinus had in opdracht van Carl Magnus Armfelt de WNP opgericht als operationele organisatie voor de vuile klusjes van de Mossad en de CIA. De meest extreme elementen uit de WNP zijn ondertussen al gerekruteerd voor de uitvoering van het banditistische luik van de Strategie van de Spanning. Eigenlijk is de rol van Latinus daarmee uitgespeeld. Bovendien wil Latinus vlak voor zijn dood twee leden van de WNP aangeven als leden van de Bende van Nijvel en bezit hij gevoelige informatie over de Roze Balletten. Hij is ook de directe link met de Amerikanen door zijn rechtstreekse contacten met Armfelt. Er zijn kortom redenen genoeg om Paul Latinus het zwijgen op te leggen. Op 24 april 1984 wordt hij vermoord door een geënceneerde zelfmoord. Voordien werd hem door PRL minister Louis M. geld aangeboden om zijn documenten in verband met de roze balletten af te geven. Dit weigerde hij.

22/08/1984 Vlucht van Martial Lekeu.

Tijdens de eerste golf van de Bende van Nijvel wordt de overvaltechniek op de grootwarenhuizen op punt gesteld. De dodelijke slachtoffers van de raids op de warenhuizen zijn tot dan toe enkel volwassen mannen. Maar voor wat er gaat komen moet er een commando samengesteld worden dat ook bereid is om onschuldige vrouwen en kinderen neer te schieten. Dat blijkt het moeilijkste gedeelte van het banditistische luik van de Strategie van de Spanning. Er moeten overvallers gevonden worden die bereid zijn om zonder verpinken vrouwen en kinderen af te slachten. De

rekrutering in extreem-rechtse kringen en bij de inlichtingendiensten gebeurt door Madani Bouhouche. Maar zelfs de meest overtuigde extreemrechts militanten zijn daarom nog niet bereid op onschuldige vrouwen en kinderen te schieten. Pierre Maréchal, de vaste chauffeur van de bende is bijvoorbeeld onder geen beding bereid zover te gaan. Ook Christiaan Bonkoffsky en Christian Elnikoff zijn er niet zo scheutig op om zelf kinderen neer te schieten. De rekrutering in het criminele milieu gebeurt door Jean Bultot, die op dat moment adjunct-directeur is van de gevangenis van Sint-Gillis. Het voorstel aan de criminelen bestaat erin om schijnovervallen te plegen op warenhuizen in ruil voor 1 miljoen Belgische frank plus de buit. Bij die schijnovervallen zouden telkens een tiental mensen per supermarkt moeten gedood worden. Het motief voor de overvallen zou zegge de afpersing zijn van de betrokken supermarktketens. Jean Bultot doet dit voorstel o.a. aan Patrick Haemers en aan de bende De Staercke. Maar ook de meest geharde criminelen zijn er niet happig op om kinderen neer te schieten. Ze weten maar al te goed hoe kindermoordenaars in de gevangenis door de andere gedetineerden worden behandeld. Gevangenis is 1 ding maar als kindermoordenaar naar de gevangenis moeten is iets helemaal anders. Martial Lekeu was als Mossad-agent betrokken bij de eerste reeks overvallen van de Bende. Onder andere in Nijvel en Temse maakte hij deel uit van het commando. Madani Bouhouche stelt hem voor om deel te nemen aan de schijnovervallen. Initieel is Martial Lekeu bereid om op het voorstel in te gaan. Maar uiteindelijk vindt hij de gedachte om tientallen onschuldige burgers af te slachten meer dan een brug te ver. Door terug te komen op zijn beslissing en door de recente geënceneerde zelfmoord van Paul Latinus beseft hij dat nu ook zijn leven in gevaar is. In mei 1984 vlucht hij daarom halsoverkop naar Frankrijk. Hij krijgt van de Israëli's het aanbod om in Israël te komen wonen maar dat ziet zijn vrouw niet zitten. Uiteindelijk krijgen ze de mogelijkheid om naar de Verenigde Staten te vluchten. In juni 1984 vliegt het gezin van Lekeu naar de Verenigde Staten. Op 22 augustus 1984 zal Martial Lekeu hen volgen.

September 1984

De Israëli's zijn ondertussen ook op de hoogte van het plan van de Amerikanen om onschuldige vrouwen en kinderen neer te schieten. Net zoals Fortunato Israël wat afstand nam van de Roze Balletten van zodra het kindermisbruik begon zal de Mossad ook bij de warenhuisovervallen wat afstand nemen van zodra er kinderen moeten gedood worden. De Israëli's doen dat niet uit ethische overwegingen maar omdat het risico voor de Joodse gemeenschap in Antwerpen simpelweg te groot is. Daarom krijgt Robert Beijer opdracht om officieel afstand te nemen van Madani Bouhouche. Bouhouche verlaat privé-detectivebureau ARI op 1 oktober 1984. Daarmee stopt de officiële samenwerking tussen Beijer en Bouhouche maar de facto zullen ze nog jaren blijven samenwerken. Windowdressing dus.

22/01/1985 Moord op François Ertrijckx.

François Ertrijckx, ook gekend als Asterix weet dat de Amerikanen achter de Bende van Nijvel zitten, dat VDB op de hoogte is en dat Madani Bouhouche mensen recruteert om aanslagen te plegen op Delhaizes. Hij weet ook dat een ingenieur van FN zal vermoord worden. Juan Mendez werkt voor FN en zal later inderdaad op 7 januari 1986 vermoord worden teruggevonden. Hoe François Ertrijckx aan al die informatie komt is onduidelijk maar op 22 januari 1985 wordt hij vermoord in Anderlecht.

Motief: Geheimhouding Bende van Nijvel

03/02/1985 Moord op Edmond Vissers en Maria-Louiza Vanruyskensvelde

Edmond Vissers is een fotograaf die betrokken was bij het maken van compromitterende beelden van de Roze Balletten. Samen met zijn vriendin Maria-Louiza Vanruyskensvelde vat hij het waanzinnige plan op om zich via chantage van een zorgeloze oude dag te verzekeren. Hij en zijn vriendin worden alletwee vermoord door rijkswachter Michel Denoncin. Denoncin is een vertrouweling van rijkswachtkolonel Gérard Lhost. Het foto-archief van Edmond Vissers verdwijnt. Rijkswachter Michel Hubeaux bezorgt zijn goede vriend Michel Denoncin een alibi en daardoor gaat Denoncin vrijuit.

Motief: Geheimhouding Roze Balletten

16/02/1985 Voormalig rijkswachtkolonel René Mayerus overlijdt.

Op 16 februari 1985 overlijdt voormalig rijkswachtkolonel René Mayerus. Mayerus werkte voor de CIA en had zowel contacten met Bougerol, de WNP als met Robert Beijer en Madani Bouhouche. Als voormalig gebiedskommandant voor Brabant kende hij het werkterrein van de Bende als de beste. Daarom was hij een zeer interessante bron van informatie bij de voorbereiding van wat nog moest komen. Maar als hij teveel dronk werd hij praatziek. Daardoor vormde hij een risico. Agenten van inlichtingendiensten horen niet te drinken. Het is opvallend dat hij overlijdt enkele maanden voor de cruciale aanslagen. Bovendien blijken op de dag dat hij overlijdt al zijn persoonlijke papieren en spullen te zijn gestolen. Die lagen opgeslagen in de kelder in twee koffers. Dat wijst erop dat zijn overlijden misschien niet natuurlijk was.

DEEL III: RODE BROER

Juni 1983 Oprichting CCC.

Extreem-linkse terreur is het tweede spoor dat de Amerikanen ontwikkelen in het kader van de Strategie van de Spanning. Terreur van communistische signatuur is de gedroomde manier om de publieke opinie naar rechts te doen opschuiven, weg van de communisten. Voor de extreemlinkse terreur volstaat het de juiste radicale elementen een duwtje in de rug te geven en hen vervolgens ongemoeid te laten. Dat is dan ook precies wat er gebeurt. De CCC wordt als extreemlinkse terroristische organisatie opgericht in juni 1983 door Pierre Carrette en Bertrand Sassoye. Hoewel er 2 agenten van de Belgische Staatsveiligheid geïnfiltriseerd zijn in de extreemlinkse kringen rond Pierre Carrette zal er gedurende lange tijd niets gedaan worden om de CCC te stoppen.

12/05/1984 Vielsalm. Wapendiefstal in de kazerne van de Ardeense Jagers.

Op 12 mei 1984 worden er door een professioneel commando een heleboel wapens gestolen uit de kazerne van de Ardeense Jagers in Vielsalm. De actie is zeer goed voorbereid en er worden zo'n 20 FAL-geweren, vijf Vigneron-machinepistolen, drie Lee Enfield-geweren en een FALO-machinepistool gestolen. De wapens worden later bij verschillende extreem-linkse groeperingen teruggevonden waaronder de CCC en Action Directe. De planning en het opzetten van deze diefstal gebeurt door majoor Bougerol. Voor de uitvoering doet hij een beroep op leden van het Belgische stay-behind netwerk SDRA8. De extreemlinkse militanten zijn er niet van op de hoogte dat ze onrechtstreeks ondersteund worden door Bougerol en de Amerikanen.

02/06/1984 Ecaussines. Diefstal van 816 kg explosieven.

Op 2 juni 1984 wordt er 816 kg springstof gestolen uit de steengroeve Scoufflény bij Ecaussines. De explosieven worden later bij verschillende extreemlinkse groeperingen teruggevonden: bij de CCC, bij Action directe en bij de Rote Armee Fraktion. Voor de diefstal krijgen de linkse militanten wederom verdoken ondersteuning van de Amerikanen.

Juni 1984. Pierre Carrette duikt onder.

In juni 1984 duikt Pierre Carrette onder om de eerste bommencampagne van de CCC voor te bereiden. In oktober 1984 gaat de bommencampagne van start.

02/10/1984 Evere. Aanslag tegen Litton.

03/10/1984 Dilbeek. Aanslag tegen MAN.

08/10/1984 Evere. Aanslag tegen Honeywell.

15/10/1984 Elsene. Aanslag tegen het Liberaal Studiecentrum.

17/10/1984 Gent. Aanslag tegen het CVP-secretariaat.

26/11/1984 Bierset. Aanslag op twee zendmasten van het leger.

11/12/1984 Estival, Gages, Gastuche, Glaaien en Itter. Aanslag op NAVO-pijpleidingen op 5 verschillende plaatsen.

15/01/1985 Sint-Stevens-Woluwe. Aanslag tegen de SHAPE.

14/03/1985 Regering Martens beslist tot de plaatsing van 16 kernraketten in Florennes.

In het NAVO-dubbelbesluit van 12 december 1979 is voorzien om 572 Amerikaanse middellangeafstands-raketten te installeren in Europa als antwoord op de stationering van SS-20-raketten door de Sovjet-Unie. Het gaat daarbij zowel over kruisvluchtwapens als Pershing II-raketten. 48 van de in totaal 464 Tomahawk-kruisvluchtwapens zijn voorzien om gestationeerd te worden aan de vliegbasis van Florennes in België. De Belgische bevolking is zeer fel gekant tegen de plaatsing van deze kernwapens en heeft dit al verschillende malen laten blijken met zeer grote antirakettenbetogingen. De regering Martens probeert op alle mogelijke manieren uitstel te krijgen van de Amerikanen om de raketten toch maar niet te moeten plaatsen. Maar de druk is enorm. De Amerikanen en de NAVO oefenen een enorme druk uit om de wapens toch maar te kunnen plaatsen. Ook binnen de regering zijn er ministers waaronder Jean Gol en Charles-Ferdinand Nothomb die de druk mee opvoeren. Uiteindelijk beslist de regering Martens op 14 maart om 23.00h tot de plaatsing van de eerste 16 kernraketten, dit zeer tegen de wil van het merendeel van de Belgische bevolking. Deze beslissing wordt 2 uur later aan de NAVO en de Amerikanen meegedeeld. Enkele uren later vertrekken de vliegtuigen met hun nucleaire lading reeds vanuit de Verenigde Staten op weg naar België. De Amerikanen hebben hun slag thuis gehaald.

16/03/1985 De eerste kernraketten arriveren in Florennes.

Op 16 maart 1985 arriveren de eerste 16 kernraketten in Florennes.

20/03/1985 Goedkeuring door het parlement.

De regeringsbeslissing tot plaatsing van de eerste 16 kruisraketten in Florennes wordt op 20 maart 1985 door de Kamer goedgekeurd met 116 stemmen voor, 93 tegen en 1 onthouding. De aanslagen van de CCC hebben het de regering Martens ongetwijfeld een stuk gemakkelijker gemaakt om de beslissing tot plaatsing van de kernraketten door te drukken. De CCC voedt ongewild mee de gedachte dat het geweldadige communisme moet gestopt worden. In eigen land en in de Sovjetunie. Zowel de regeringsleden als de parlementsleden worden beïnvloed door de bommenterreur van de CCC. De Strategie van De Spanning werpt zijn eerste vruchten af. Maar het pleit is nog niet gewonnen. De Belgische bevolking is nog steeds fel gekant tegen de kernraketten. Het akkoord met de Amerikanen voorziet dat in totaal 48 kernraketten zullen geplaatst worden tussen 1985 en 1987. Het is voor de Amerikanen dus van belang dat de volgende Belgische regering het akkoord verder zal uitvoeren. De volgende regering zal dus ook best een centrumrechtse regering zijn zonder socialisten en communisten. Die zijn namelijk uitdrukkelijk tegen de plaatsing van de middellangeafstandsraketten. De volgende Belgische nationale verkiezingen staan gepland op 13 oktober 1985. De bommencampagne van de CCC zorgt er intussen voor dat het draagvlak voor extreem-links in België verder afkalft. Maar om de publieke opinie zo ver mogelijk te doen opschuiven naar rechts gooien de Amerikanen hun ultieme wapen in de strijd: de Bende van Nijvel!!!

DEEL IV: GERONIMO!!!

09/05/1985 Christopher Dale Flannery wordt naar Europa gehaald.

Tegen de achtergrond van de bommencampagne van de CCC en de plaatsing van de kernraketten gaan de voorbereidingen van de Bende van Nijvel onverminderd verder. Uiteindelijk zal er voor het neerschieten van onschuldige vrouwen en kinderen een beroep worden gedaan op een buitenlandse huurmoordenaar. De Australiër Christopher Dale Flannery lijkt de geknipte man. Het is een huurmoordenaar die er prat op gaat eender wie te willen vermoorden voor de ronde prijs van 50.000 Australische dollar. In eigen land heeft hij daardoor de bijnaam "Mr. Rent-a-Kill" gekregen. Maar door zijn activiteiten heeft hij zich in eigen land nogal veel vijanden gemaakt. Een

contractaanbod in het buitenland komt dus welgelegen. Hij zal de killer van de Bende van Nijvel worden. Op 9 mei 1985 wordt hij door Australische CIA-agenten opgepikt, naar de luchthaven gebracht en vertrekt hij met een vlucht naar Europa.

Noot: Flannery gelijkt goed op robotfoto nr 8.

Zomer 1985. Training van Flannery.

Tijdens de zomer wordt Flannery opgeleid door de Bende om deel te nemen aan de warenhuisovervallen. Hij wordt getraind in practical shooting en leert schieten met een riot-gun. De training gebeurt door Eric Lammers en Alain Weykamp in en rond het bos van La Houssière. Flannery zelf verblijft gedurende al die tijd in een verlaten huis in het bos van La Houssière.

15/08/1985 Waver. Overval op Walibi.

Op 15 augustus 1985 overvalt de Bende een geldkoerier in het pretpark Walibi. De geldkoerier, Willy Pans, wordt koelbloedig doodgeschoten met een Heckler und Koch P7-pistool. Het is Flannery die de trekker overhaalt.

Motief: Financiering, moordexamen van Chris Flannery

Daders: Chris Flannery, Christiaan Bonkoffsky,...

22/09/1985 Erps-Kwerps. Diefstal van een Volkswagen Golf.

Op 22 september 1985 wordt uit de auto-opslagplaats van de firma d'Ieteren een antracietgrijze driedeurs Golf GTI gestolen. Het is een spectaculaire diefstal waarbij alle veiligheidsmaatregelen handig omzeild worden. De Bende is in staat om deze spectaculaire diefstal te plegen omdat Alain Weykamp nog voor d'Ieteren in Erps-Kwerps heeft gewerkt. Weykamp is zeer goed op de hoogte van alle veiligheidsmaatregelen. De hoofdreden waarom de Bende steeds voor een Golf GTI kiezen is omdat Pierre Maréchal, de vaste chauffeur van de bende een voorkeur heeft voor dit type wagen.

Motief: Stelen van een Golf zonder voorgeschiedenis, tonen dat de Bende overal toe in staat is

Daders: Alain Weykamp,...

27/09/1985 Eigenbrakel. Overval op het Delhaize-warenhuis.

De dag is eindelijk aangebroken. De Bende van Nijvel herrijst vanuit het niets. Op 27/09/1985 om 20:07h voert de Bende van Nijvel een moordende raid uit op de Delhaize van Eigenbrakel. Het commando bestaat uit Christiaan Bonkoffsky, Chris Flannery en Pierre Maréchal. Er vallen 3 doden. 3 volwassen mannen. Het kind dat de bendeleden als menselijk schild gebruiken blijft ongedeerd. De bendeleden vertrekken in hun Golf GTI met huilende turbo. Ze verdwijnen in de duisternis. Pierre Maréchal, voormalig rallyrijder en vaste chauffeur van de Bende, rijdt in recordtijd naar Overijse.

27/09/1985 Overijse. Overval op het Delhaize-warenhuis.

Om 20:27h, slechts twintig minuten na de overval in Eigenbrakel start de overval op de Delhaize in Overijse. Wanneer ze uit hun wagen stappen opent de Bende meteen het vuur op de klanten. De eerste bekommernis van de Bende is om de kleine inham van de parking te ontruimen. Twee van de bendeleden gaan de Delhaize binnen terwijl de derde buiten op wacht blijft staan met een goed overzicht over de kleine parking. Terwijl twee bendeleden binnen in de Delhaize de buit ophalen rijdt er een wagen de kleine inham van de parking op. Het is de wagen van bankier Leon Finné. Zijn lichaam wordt naast zijn wagen gelegd en hij wordt finaal geëxecuteerd met negen kogels in de nierstreek. Leon Finné, balletganger, is een belangrijk informant van de Brusselse gerechtelijke politie. Hij is bovendien een oude bekende van Bouhouche en Beijer en heeft vaak met hen samengewerkt. Door wat hij weet vormt hij een risico. Léon Finné werd eerder die dag naar Zaventem gelokt voor een afspraak. Daar werd hij ontvoerd en het zijn Patrick Haemers en Basri Basjrami die hem vervolgens naar Overijse brengen en het lichaam droppen tijdens de overval. De reden dat een van bendeleden buiten de wacht houdt is omdat iedereen uit de buurt moet gehouden worden van de kleine inham van de parking. Het is meesterlijk gevonden. Niemand zal vermoeden dat de dood van Leon Finné eigenlijk een liquidatie is. Zeker niet omdat het om een dubbeloverval gaat. Het is onmogelijk om de timing van twee opeenvolgende overvallen zodanig goed te krijgen dat de bende gelijktijdig met Leon Finné in Overijse zou arriveren. Hij moet dus wel een toevallig slachtoffer zijn. De plaatsing van zijn lichaam tijdens de overval getuigt van een sinistere genialiteit. Na het vergaren van wat proforma buit vertrekken de gangsters in de nacht. De balans in Overijse is zwaar. 5 doden, waarvan 1 vrouw en 1 kind. Door de dood van een kind besluit Pierre Maréchal van te stoppen met de Bende. Hij zal vanaf dan enkel nog normaal inlichtingenwerk doen voor Robert Beijer. Maréchal wou geen vrouwen en kinderen doden maar was als rallyrijder van essentieel belang voor het welslagen van deze dubbeloverval. De andere bendeleden hebben ook bewust in Eigenbrakel geen vrouwen of kinderen gedood om Pierre Maréchal aan boord te houden tot in Overijse. De bende moet op zoek naar een andere

chauffeur. De raids in Eigenbrakel en Overijse zijn het beste bewijs dat het de bedoeling is om de publieke opinie te beïnvloeden:

De overval wordt uitgevoerd op 27 september, een tweetal weken voor de nationale verkiezingen van 13 oktober. Twee weken biedt genoeg tijd om alle details van de raids bij de bevolking bekend te maken en is ook niet te lang zodat de feiten bij de verkiezingen nog vers in het geheugen liggen.

Door een dubbeloverval te plegen in zowel Vlaanderen als Wallonië respecteert de Bende het communautaire evenwicht. De publieke opinie moet in beide landsgedeeltes beïnvloed worden, zowel aan Franstalige als aan Nederlandstalige kant.

De vrouwen die tot dan toe vermoord zijn door de bende werden vermoord omdat ze teveel wisten of omdat ze als getuige bendeleden zouden kunnen herkennen. Kinderen zijn tot nu toe ongemoeid gelaten. Dit is bewust gedaan. Bij de dubbele raid van 27/09/1985 kan nu immers een extra shock-effect bekomen worden door zinloze moorden op vrouwen en kinderen te plegen. Heel België is in shock.

08/10/1985 Nieuwe aanslagen van de CCC

Na een stilte van een paar maanden pleegt ook de CCC vlak voor de verkiezingen op 8 en 12 oktober twee nieuwe aanslagen. De acties van de Bende van Nijvel en de CCC missen hun effect niet. De resultaten van de verkiezingen van 13 oktober liegen er niet om:

De communisten verliezen hun beide zetels en verdwijnen voorgoed uit het Belgische parlement.

De christendemocratische familie wint 8 zetels en de liberale verliest er 6. De meerderheidspartijen van de lopende regering Martens V winnen dus netto 2 zetels, zelfs ondanks het feit dat de raketten in Florennes werden geplaatst tegen de wil van het volk.

Mede door hun antirakettenstandpunt winnen de Vlaamse socialisten 6 zetels maar aangezien de regerende centrum-rechtse meerderheid zich op dat moment ook versterkt ligt het voor de hand dat de huidige coalitie verder zal besturen.

09/11/1985 Aalst. Overval op het Delhaize-warenhuis.

Op vrijdag 9 november 1985 om 18:45h vertrekt de Bende vanuit het bos van La Houssière voor zijn laatste raid. De samenstelling van de overvallers is anders dan in Overijse en Eigenbrakel. Aangezien Pierre Maréchal heeft afgehaakt moet er een andere chauffeur gezocht worden. Christian Elnikoff, die reeds aan verschillende overvallen in de eerste golf heeft deelgenomen is rij-instructeur bij een autorijsschool. Hij is niet zo'n bekwaam chauffeur als Maréchal maar wel het best beschikbare alternatief. Ook Christiaan Bonkoffsky moet afhaken voor deze overval. Het doelwit is namelijk de Delhaize van Aalst en Bonkoffsky werkt als politiemann in Aalst. De kans dat hij zal worden herkend is te groot. Zijn plaats zal worden ingenomen door topgangster Patrick Haemers. Haemers was ook aanwezig bij de overval in Overijse en weet dus goed wat er van hem verwacht wordt. Om Haemers te overtuigen wordt hem en zijn bende een jarenlange immuniteit beloofd. Het commando bestaat dus uit Christian Elnikoff, Chris Flannery en Patrick Haemers. De Bende vertrekt in konvooi vanuit het bos van La Houssière met twee wagens, een grijze Mercedes en een donkere Golf GTI.

Ook ditmaal zal er een liquidatie plaatsvinden die gemaskeerd moet worden als een overval. Het doelwit is deze keer de familie Van de Steen-Van Den Abiel. Zowel Thérèse Van Den Abiel als haar man Gilbert Van de Steen hadden vaak gezien hoe verschillende rijkswachters regelmatig samenkwamen bij hun buurman, de motorhandelaar Laurent Podevyn. Onder andere Bouhouche, Beijer, Amory en Lekeu kwamen bij Podevyn over de vloer. Ook de goede vriend van Bouhouche Juan Mendez was kind aan huis bij Podevyn. Juan Mendez staat al langer op de dodenlijst van de Bende want Bouhouche vreest dat hij wel eens zou kunnen praten. Maar door een moord op Mendez zou de familie Van de Steen-Van Den Abiel wel eens de link kunnen leggen met de rijkswachters die vaak bij hun buurman passeerden. Thérèse Van Den Abiel en Gilbert Van de Steen moeten het zwijgen opgelegd worden en het liefst door een liquidatie die gemaskeerd wordt als overval. Het maskeren van liquidaties als een overval is ondertussen het handelsmerk van de Bende geworden. Om zeker te zijn dat de familie Van de Steen op 9 november hun wekelijkse boodschappen in de Delhaize zullen doen wordt ze geobserveerd door Christiaan Bonkoffsky. Wanneer de familie Van de Steen om 19:00h thuis vertrekt, belt Bonkoffsky naar de lokale radiozender Mi Amigo. Hij vraagt het liedje "Te voet naar Scherpenheuvel" aan en zegt erbij dat het liedje absoluut voor of om exact 19u15 moet afgespeeld worden. Hij geeft geen naam op maar zegt dat het liedje wordt aangevraagd door de Bende van Nijvel voor de Bende van Hofstade. Het aanvragen van een nummer op de radio is in een tijd zonder GSM's de ideale manier om aan verschillende mensen gelijktijdig een boodschap door te geven.

De Bende, die even was gestopt aan het Texaco-tankstation langs de autosnelweg ter hoogte van Groot-Bijgaarden weet nu dat de raid doorgaat. Het hoofddoelwit namelijk de familie Van de Steen is naar de Delhaize vertrokken. De overval kan doorgaan. Ook de backup-ploeg met de reservevluchtwagen weet zo dat de overval zal plaatsvinden. De bende van de Staerke is ingehuurd om voor een reservevluchtwagen en reservewapens te zorgen in het Osbroekpark

en om achteraf de wapens te doen verdwijnen. Philippe De Staercke zal voor de overval ook een verkenning doen in de Delhaize van Aalst. De verwijzing naar de Bende van Hofstade in het bericht op radio Mi Amigo is een verwijzing naar Hofstade, een deelgemeente van Aalst waar een deel van de familie De Staercke woont.

Om 19:40 begint de overval op de Delhaize van Aalst met de liquidatie van het hoofddoelwit. Thérèse Van Den Abiel, Gilbert Van de Steen en hun dochter Rebecca Van de Steen worden door de bendeleden op de parking van de Delhaize geëxecuteerd. Het is een constante dat de Bende eerst mensen doodt en pas daarna de overval pleegt. Zo zijn ze zeker dat het belangrijkste is gebeurd. De buit is onzeker en bijkomstig. In Aalst vallen er uiteindelijk 8 doden. Het is de meest dodelijke raid van de Bende van Nijvel. Voor ze vertrekken blijven de Bendeleden nog even op de parking van de Delhaize. Ze luisteren met hun radio-ontvanger naar de communicatie van de rijkswacht om te weten waar er versperringen zullen worden opgesteld. Dan banen ze zich al schietend een weg van de parking. Een van de bendeleden wandelt naast de Golf GTI en stapt uiteindelijk in de openstaande kofferbak van de Golf om er al schietend vandoor te gaan. De Golf GTI verdwijnt in de nacht. De Bende keert terug naar de comfortzone in het bos van La Houssière.

Na middernacht heeft het commando van de Bende een afspraak met de opkuisploeg op een kruispunt in het bos van La Houssière. Ze zullen daar van auto wisselen en de Golf GTI in het bos in brand steken en achterlaten. Maar er zijn bijkomende moeilijkheden. Aan de rand van het bos van La Houssière, niet ver van het punt van afspraak staan namelijk verschillende rijkswachtcombi's controles te doen. De Bendeleden zijn dus op hun hoede maar gaan er vanuit dat de opkuisploeg wel zal komen. Aalst is de laatste overval van de Bende. De rol van de killer, Chris Flannery, is daarmee uitgespeeld. Zoals afgesproken liquideert Elnikoff Flannery met een paar kogels op de plaats van afspraak. Flannery zal hier in België door niemand gemist worden en het is ook vanuit budgettair oogpunt een goed idee om Flannery te doen verdwijnen. Het lijk van Flannery ligt op de grond achter de Golf GTI. Elnikoff en Haemers verwachten de grijze Mercedes van de opkuisploeg nu elk moment. Ze wachten aan een splitsing in het bos, met de deur van de bestuurder open en de kofferbak eveneens open. In geval van problemen kan Elnikoff zo snel achter het stuur springen terwijl hij dekking krijgt van Haemers. Die kan op zijn beurt in de kofferbak stappen om zo in de gekende stijl al schietend vanuit de kofferbak te kunnen vluchten. Maar wanneer de bendeleden de lichten van een auto zien aankomen in het bos, loopt het mis. Het is niet de wagen van de opkuisploeg maar van een aantal late feestgangers op weg naar huis. Elnikoff doet teken om te stoppen maar de feestgangers vertrouwen het niet en rijden door.

Nu zitten Elnikoff en Haemers met een groot probleem. Ze kunnen het niet riskeren om nog langer te wachten in het bos van La Houssière. Ze gooien het lijk van Flannery in de kofferbak, rijden de Golf GTI een beetje verder het bos in en steken de wagen in brand. Dan vluchten ze te voet weg. Pas de volgende morgen zullen Eric Lammers en Alain

Weykamp de uitgebrande Golf met daarin het lijk van de killer alsnog komen ophalen. De uitgebrande Golf GTI met daarin het lijk van de killer wordt met de hulp van schroothandelaar Alfred Vlassenroot tot een blok geperst en naar de smelterij gebracht. Exit Chris Flannery. Sic transit gloria mundi. De rol van de Bende is nu uitgespeeld. De Bende zal nooit meer toeslaan.

Waarom pleegt de bende nog een overval na de verkiezingen? Het doel van de laatste overval in Aalst is drieledig:

Het liquideren van een aantal getuigen uit het Aalsterse, met name de familie Van de Steen-Van Den Abiel.

Het zijdelings betrekken van de Bende De Staercke om hen als zondebok te kunnen gebruiken, net zoals dat in de eerste golf met de Borains was gebeurd. Voor een valse-vlagoperatie is het essentieel om een valse vlag te planten of m.a.w. de perceptie te wekken dat anderen verantwoordelijk zijn voor de eigen acties. De valse vlag bij de Bende van Nijvel is de vlag van het banditisme. Daarom moest de Bende De Staercke gedeeltelijk betrokken worden. Zo kan de indruk gewekt worden dat de motieven voor de overvallen van criminele oorsprong zijn en niet politiek geïnspireerd.

Maar het voornaamste doel van de overval in Aalst is het beïnvloeden van de regeringsonderhandelingen.

Na de verkiezingen van 13 oktober gaan de coalitiepartners van de regering Martens V met elkaar aan tafel zitten om te onderhandelen over een nieuwe regering. De coalitie is immers versterkt uit de verkiezingen gekomen en het lijkt dus logisch om met dezelfde coalitie verder te gaan. De Amerikanen willen zeker zijn dat het nucleair akkoord wordt uitgevoerd en de resterende kernraketten in Florennes zullen geplaatst worden. Om zeker te zijn dat de huidige centrumrechtse coalitie zal worden verder gezet worden de onderhandelende partijen extra onder druk gezet. Er wordt een urgentie gecreëerd om te bekomen dat er snel een regering wordt gevormd. De Strategie van Spanning culmineert naar zijn hoogtepunt. De CCC pleegt op 4 en 5 november vier aanslagen op Belgische banken in Charleroi, Brussel en Leuven. De Bende van Nijvel plaatst het orgelpunt van haar terreur in Aalst op 9 november. 8 onschuldige burgers worden genadeloos afgeslacht. De bloedige novemberweek valt samen met de beslissende fase in de formatiebesprekingen op het kasteel van Stuyvenberg. De druk op de onderhandelende partijen is gigantisch en het regeerakkoord zal nu niet lang meer op zich laten wachten. Het land heeft snel een regering nodig. Een doortastende regering. Een rechtse regering.

21/11/1985 Bezoek van Ronald Reagan aan de NAVO.

Op 21 november komt de Amerikaanse president Ronald Reagan naar Brussel voor overleg met de NAVO-partners. Reagan heeft geen tijd voor een persoonlijk onderhoud met premier Wilfried Martens maar stelt wel tevreden vast dat het nucleair akkoord door België verder loyaal zal uitgevoerd worden. Het is alsof de grote baas van de Bende van Nijvel tevreden het slagveld komt overschouwen. Van je bondgenoten moet je het hebben...

28/11/1985 Regering Martens VI.

Op 28 november 1985 is de regering Martens VI gevormd. Ze bestaat opnieuw uit een centrum-rechtse coalitie van christendemocraten en liberalen. Mission accomplished.

16/12/1985 Einde van de CCC.

Ook de rol van CCC is nu uitgespeeld. Een maand na de laatste raid van de Bende van Nijvel worden de voornaamste leden van de CCC op 16 december opgepakt in Namen. Dit betekent ook meteen het einde van de bommencampagne van de CCC. En het einde van de Strategie van de Spanning in België.

22/12/1985 Vlucht Carl Magnus Armfelt.

Op 22 december 1985 vertrekt Carl Magnus Armfelt haastig uit Knokke. Het hoofdstuk van de Strategie van de Spanning is afgesloten. De Bende van Nijvel en de CCC bestaan niet meer. Armfelt gaat op pensioen naar Canada. Maar zijn laatste wapenfeit is niet de Bende Van Nijvel. In zijn thuisland Zweden heeft hij nog een rekening openstaan met een ver familielid van hem, Olof Palme. Olof Palme is op dat moment premier van Zweden. Armfelt en Palme zijn tegenpolen. Palme is een pacifistische sociaaldemocraat, Armfelt een extreem-rechtse communistenvreter. Armfelt beveelt de moord op zijn vroegere tegenstander Olof Palme. Olof Palme wordt vermoord op 28 februari 1986.

07/01/1986 Moord op Juan Mendez.

De Bende van Nijvel is er niet meer maar het moorden van de inlichtingendiensten gaat onverminderd verder. Op 7 januari wordt FN-ingenieur Juan Mendez vermoord. Hij wist teveel over Bouhouche en over de Bende. Bouhouche maakt hem af met enkele kogels op de oprit van de E411 in Rosières.

15/01/1986 Moord op Alfred Vlassenroot.

Schroothandelaar Alfred Vlassenroot wordt vermoord op 15 januari 1986. Een onschuldige privé-detective draait op voor de moord.

Begin 1985. Vlucht van Pierre Maréchal.

Begin 1985 verdwijnt Pierre Maréchal naar Spanje. De andere leden van de Bende van Nijvel blijven in België en hernemen hun leven zoals daarvoor.

DEEL V: DOOFPOT

In de jaren na de laatste overval wordt alles in het werk gesteld om het Bendedossier in de doofpot te steken:

In de eerste jaren zal doofpotmagistraat Jean Deprêtre alles doen om het onderzoek te saboteren. Hij is zelf een balletganger en heeft er dus alle belang bij dat het onderzoek naar de Bende niets concreets oplevert. Hij zal hardnekkig vasthouden aan de hypothese van een criminele bende. Andere pistes mogen niet onderzocht worden.

Bewijsmateriaal en PV's verdwijnen en worden vernietigd. Zelfs volledige voertuigen van de Bende worden vernietigd.

De balletgangers zullen gedurende vele jaren samen met de betrokken inlichtingendiensten het nodige doen om het onderzoek te saboteren en de waarheid over de Bende niet aan het licht te laten komen. Daarom is het Bende-dossier ook zo'n kluwen. De balletgangers zijn vaak betrokken bij allerlei vieze affaires maar worden gechanteerd en hebben dus vaak geen keuze. Bovendien krijgen ze dan achteraf nog eens de zwartepiet toegespeeld omdat alle verdachtmakingen in hun richting wijzen.

Corrupte speurders zoals Philippe Vermeersch, François Achten en Guy Goffinon manipuleren het Bende-onderzoek. Goffinon laat de bende wapens en andere artikelen stelen uit de garageboxen die hij moest bewaken. Vermeersch en Achten (vriend van Goffinon) laten opnieuw zoeken in het kanaal van Ronquières korte tijd nadat daar een zorgvuldige uitgekozen selectie bendewapens werd ingegooid.

Ook nevendossiers zoals de moord op Juan Mendez worden gemanipuleerd. Een van de onderzoekers op de moord van Mendez is Guy Goffinon, Mossad-agent en oud-collega van Bouhouche en Beijer bij de drugsectie van de BOB van Brussel.

Wanneer het Bende-dossier dreigt te verjaren wordt er een stukje theater opgevoerd. Met Jean-Marie Tinck zou er zagezegd een lid van de Bende van Nijvel zijn opgepakt. Dat moet het parlement ertoe bewegen de verjaringstermijn voor feiten zoals die van de Bende te verlengen naar 40 jaar. Want de oplossing is nabij. Zagezegd. De waarheid is dat de verlenging van de verjaringstermijn moet dienen om iedereen die mogelijk iets weet verder te laten zwijgen. Manipulatie dus. Van de bevolking. En van het parlement.

Kort nadat het parket in 2018 meldt dat Christiaan Bonkoffsky niet meer als dader beschouwd wordt toont VTM een uitzending over de Bende met nieuwe feiten en een nieuwe oproep. Het enige doel van die uitzending is om het nieuws dat de piste Bonkoffsky wordt afgesloten te laten ondersneeuwen door zagezegde nieuwe onthullingen. Wederom manipulatie.

Door de diepgewortelde cultuur van corruptie is de Belgische Justitie de ideale bondgenoot van de inlichtingendiensten. Magistraten laten zich massaal betalen in ruil voor gunstige rechterlijke beslissingen, manipulatie van de rechtsgang en het vernietigen van bewijsmateriaal. En zij die niet omkoopbaar zijn worden gehanteerd, onder druk gezet en bedreigd om toch maar te plooiën voor de eisen van de omkoopmafia. Doordat er geen enkele democratische controle bestaat op de Belgische Justitie kunnen magistraten eender welk dossier manipuleren of in de doofpot steken. De inlichtingendiensten maken graag gebruik van het democratisch vacuüm van de eindeloos corrupte Belgische Justitie.

De inlichtingendiensten willen tot op de dag van vandaag niet dat de waarheid over de Bende naar boven komt. Daarom is het nog steeds gevaarlijk om over de Bende te spreken. Daarom is de verjaringstermijn verlengd. Want zolang de feiten kunnen bestraft worden zullen mensen minder geneigd zijn te spreken. Het opzet van de Bende getuigt van een verregaande strategische genialiteit. Elke raid van de Bende was functioneel, zeer goed gepland en succesvol uitgevoerd. Het gebruik van ogenschijnlijk zinloos geweld was altijd zeer goed doordacht. En alle potjes blijven al decennia toegedekt. Criminelen kunnen dit niet. Belgische politici evenmin. Zelfs de Belgische Staatsveiligheid is niet in staat om een dergelijke operatie ongestraft tot een goed einde te brengen. Enkel de CIA en de Mossad kunnen dat.

DEEL VI: BESLUIT

De Bende van Nijvel is een mythe die gecreëerd is door de CIA en de Mossad. Het is een valse-vlagoperatie waarbij de feiten die gepleegd worden door de CIA en de Mossad in de schoenen worden geschoven van een onbestaande, mysterieuze, criminele bende.

Door het chantagemateriaal van de Roze Balletten kunnen de CIA en de Mossad begin jaren 80 rekenen op uitgebreide bescherming van een aantal hooggeplaatsten in België. Naast de klassieke spionage-activiteiten wordt vooral het intact houden van dat chantagemiddel een van de belangrijkste doelstellingen. Het stelt de Amerikanen uiteindelijk in staat om in België de Strategie van de Spanning te ontwikkelen. Met behulp van extreem-linkse en banditistische terreur worden de bevolking en de politici bang gemaakt en gemanipuleerd met het oog op de plaatsing van de kernraketten in Florennes. Alle motieven worden meesterlijk met elkaar verweven en de feiten worden door steeds wisselende dadergroepen uitgevoerd. Bovendien worden tal van valse sporen gelegd. Het kluwen wordt daardoor onontwarbaar. De Belgische bevolking betaalt uiteindelijk een zeer zware prijs voor de pedosexuele strapatsen van Prins Albert en co.

Op 7 december 1987 tekenen Ronald Reagan en Michail Gorbatsjov het Intermediate-Range Nuclear Forces (INF)-verdrag. Door dit vredesverdrag worden de 16 geplaatste kernraketten in Florennes verwijderd.

Mail sent via Cryomail: <http://cryomail.net/yRU3yk2HXb>

Dossiernummers op : <http://www.yumpu.com/fr/document/view/13754702/m-wikileaks-press>